

Un simple mirador

El jurat dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2019 va concedir el guardó en la categoria de rehabilitació a un balcó dissenyat per l'olotí Arnau Vergés per a una casa de Santa Pau al costat del riu

TEXT **ALFONS PETIT**

Sovint, amb una petita intervenció n'hi ha prou per construir un espai arquitectònic carregat de significat i intenció». La frase la incloïa el jurat dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2019, integrat per Joan Roig Duran, Ana Bassat Orellana i Àlex Giménez Imirizaldu, en la seva argumentació de la concessió al projecte *Cadira, persiana, corda*, de l'arquitecte olotí Arnau Vergés, del guardó en la categoria de rehabilitació. La «simple» intervenció de Vergés consistia en generar amb uns pocs elements un mirador a la façana d'una casa de Santa Pau, seguint l'encàrrec que, en paraules del mateix arquitecte, li havia fet el propietari de l'immoble: «Voldria posar una cadira a la finestra per ficar el nas entre els bedolls i els pollancre, damunt d'aquest riu precios i enyorat».

Precisament el jurat continuava la seva argu-

mentació sobre la concessió del premi assenyalant que «una gàbia metàl·lica mínima suspesa recupera el diàleg perdut amb les cases de l'altra banda de la riera. L'entramat de ferro corrugat substitueix l'estructura malmesa d'un balcó preexistent i es complementa amb una cadira fabricada amb el mateix material i amb unes persianes alacantines recuperades». «Paisatge, rehabilitació, disseny», postillaven Roig, Bassat i Giménez per tancar el veredict.

En la memòria del projecte inclosa en el catàleg dels premis, Arnau Vergés, que té el seu estudi d'arquitectura a Olot, detalla el material que utilitza per fer realitat aquell encàrrec que havia rebut. Material gens sofisticat, d'altra banda, com es podrà comprovar. D'entrada, «un seient i un respall de balca teixits expressament per un veí cadiraire jubilat, amb tija de boga de la que neix a la llera dels rius. Quelcom que ens permet seure i gaudir de veure'ns immersos en el bosc de ribera, com un ocell més». En segon terme també fa servir «dues velles persianes de fusta reaprofitades, que ens domestiquen l'estada i ens donen aixopluc i ombra». Un tercer element són «un parell de cordes lligades com sempre,

que ens deixen graduar la llum i la privacitat a través del moviment de les persianes del nostre petit mirador».

I finalment, afegeix Vergés, la intervenció es completa amb, «una estructura lleugera d'acer corrugat, ben tibada i ben lligada, que sustenta el seient i el respall de la cadira mentre aguanta la tensió de la balca; on reposen els nostres peus i els de la cadira; que té cura del caient i de la forma de les persianes de corda». «Vaja, que, al final, també hem hagut de construir un balcó!», acaba apuntant l'autor del projecte. ▀

Fitxa tècnica

▀ **Projecte:** Cadira, persiana, corda.

▀ **Municipi:** Santa Pau.

▀ **Autor:** Arnau Vergés.

▀ **Col·laboradors:** Cèlia Espinós i Jordi Cusidó.

▀ **Contractista:** Masias Rull, s.l.

▀ **Fotografia:** Pep Sau.